

14-4-22

Αγαπητή Γεωργία

Το από 30 λήξαντος πεφλημένο γράμμα Σας το έλαβα – μα αλήθεια βραδυνά να σας απαντήσω και τούτο γιατί ακόμα περιποιούμαι με τη συντροφιά μου το αρρωστιάτικο κρεββάτι του Νοσοκομείου ... Καλλίτερα **ολιγάκι** σήμερα σου απαντώ καίτοι ολόκληρες 34 ημέρες στο Νοσοκομείο δεν μπόρεσα γιατρευθώ !

Μα πάλι αδιάθετη; Μα τι κακό με σένα; Για πες μου σου αρέσει η αδιαθεσία και καλά αδελφούλα μου δεν μπορείς να την αποφύγεις; Δεν ξεύρετε πως μου κάνει πολύ κακό σαν σε ακούω (**Δ**) και αδιαθετούσαν ; Μη τάχα εγώ ή η αλληλογραφία μας είναι γρουσουζα και σας προκαλεί πάντα την αρρώστιά Σου; Για πες μου ποιο από τα δυο είναι αλήθεια; Διότι εν τωιαύτη περιπτώσει φρονίμου ή εγώ να σβήσω, ή να διακοπεί η αλληλογραφία μας για να βρείτε και σεις την υγεία Σας .... Γιατί έτσι λοιπόν γράφετε πως από τον καιρό που ηρχίσαμε να αλληλογραφώμεν δεν είσθε τακτική στην αλληλογραφία και τούτο διότι είσθε άρρωστη ! ... Είνε αλήθεια αυτό; Η άλλας ασχολίας καλυπτομένες στην δικαιολογία της αδιαθεσίας σας εμποδίζουν να είσθε τακτική; Φαντάζομαι πόσο ρεμβώδης και μελαγχολική θα είσθε !! Μ'αρέσει τόσο η φυσιογνωμία αυτή ώστε μα την αλήθεια σαν θελήσω να φαντασθώ τον πόνο ... αλήθεια πόσο μελαγχολώ!!... Μα γιατί πάντα μου γράφεις για ζητήματα μελαγχολικά και μου αναφέρεις θέματα τα οποία όσο κι αν σε συνδέουν με ένα τόσο εύμορφο παρελθόν εν τούτοις κατ'έμέ δεν θα ήσαν της παρούσης αλληλογραφίας απαραίτητα θέματα – αλλά θα ήτο εν τούτοις δυνατόν να μας απησχόλουν άλλα ζητήματα ποιο ευχάριστα – ποιο τερπνά και ανήκοντα αποκλειστικώς στη σημερινή ζωή μας και στο εύμορφο όνειρο του μέλλοντος .... Αφήσατε το παρελθόν. Τούτο ανήκει εις τους γέρους – σε μας μονάχα η παρούσα ζωή και η αύριον πρέπει να μας ενδιαφέρει – ο καθείς με την τύχην του ... είνε αξιολύπητος πράγματι ο δυστυχής ήρωας της πατρίδος εν τούτοις σου είνε αρκετή η ευχή να είνε ολιγότερον βάσανος η υπόλοιπος ζωή του – αφού τίποτε άλλον δεν μπορούμε να του κάμωμεν ! Ας (**Δ**) ανανοχλήτους τους τοιούτους , ας μη τους εγείρωμεν τη κακή ανάμνησι της στιγμής και των περασμένων και ας ασχοληθώμεν με εκείνα που θα μας κάμουν ποιο χαρούμενους – ποιο τρελλούς και ποιο παιδιά .... !! Ε; έτσι δεν είναι;

Λοιπόν με θέλετε για καβαλλιέρον; Και ερωτάτε αλλά πως; Να σας ειπώ – απλούστατα να σας έλθω αυτού ! άραγε δεν είμαι ικανός να αντικαταστήσω τον αδελφόν σου; Εκείνος αδελφός σας κι εγώ αδελφούλης – εκείνος στρατιώτης κι εγώ στρατιώτης ... τι υπολείπεται λοιπόν; Απλούστατα να μου γράψεις τινι τρόπω ημπορώ να σας εύρω να σας γνωρίσω – να σας συναντήσω σαν έλθω αυτού καμμιά μέρα – οπότε για μένα αύτη θα αποτελεί την ευτυχεστέραν στιγμήν του βίου μου ... **θα ποθούσες άραγε μια τέτοια συνάντησιν;**

Ωστε λοιπόν είχατο η μάλλον έχετε και άλλους αδελφούς; Αλληλογραφείτε μαζί τους; (**Δ**) εκείνοι ποιο καλοί από μένα – ποιο γλαφυροί εις την αλληλογραφίαν θα σας είνε ποιο αγαπητοί εν τούτοις ας ελπίζω ότι κι εγώ κοντά σας θα αποτελώ μια λεπτούλα συμπαθητική θεσούλα ώστε να μπορώ να ικανοποιήσω τον ... εγωισμόν μου .... Γιατί δεν συμφωνείτε με την αδελφούλα σας; Πόση απόστασις και ποία αντίληψις σας χωρίζουν;

Δεν ξέρω πόσο καιρό ακόμα θα'μαι για το κρεβάτι μα γράφε σαν δεν θα αδιαθετής και σαν θελήσης να με θυμάσαι τακτικά στη ίδια πάντα διεύθυνση κι εκείθε μου τα στέλλουν εδώ !...

Κουράσθηκα και τελειώνω πιστεύω και το ελπίζω πως γρήγορα ο Θεός να μας γνωρίση.

Με αγάπη

Ερωτόκριτος